

ИЗТОКЪ

Атанасъ Арнаудовъ - общината

Тарифа на обявите:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
съдебни по 1 лв. на дума:
търг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политическо-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

Ярх. Г. Кодровъ

Овъковъчаване паметта на бележитите сливенци

Сливенъ, ако днесъ по вина на партизанство и скудоумие, не може се похвали съ благоустройството и уредено градско стопанство, преди Освобождението, е държалъ първо място между градовете на страната ни Тогавашните му синове също отлигали съ преданост, народополезна дейност въ всички отрасли на човешката култура.

Сегашния Сливенъ, да се покаже достоенъ за паметта на дългите и башитите си и създаде кумири за подражание за себе и народа ни, е решилъ да овъковъчи съ достойни паметници паметта на своите съграждани — великаните. Миналата година, съ съдействие на Софийския комитетъ по отпразнуване сто годишнината на българската индустрия, той въздигна паметникъ на Добри Железковъ Фабрикаджието, възстанови текстилната му работилница съ машина на самия дълдо Добри, и постави три възпоменателни плочи на родната му къща, работилницата му, както и на къщата на строителя на първата императорска сукнена фабрика, съ които се допълниха двадесетте поставени преди години, по родните къщи на други големи сливенци.

Тая година пъкъ, на 2 август, годишнината от смъртта на х. Димитъръ, е решено да се освети започнатия от дълги години въ Сливенъ паметникъ на войводата — хаджия. Архитектурната част на паметника е отдавна готова. Готова е вече за поставяне и бронзовата фигура (370 м. висока, най-високата въ страната!) За довършване на паметника, остава да се изгответъ, и поставятъ вънишните осем бюста на най-видните сливенци — народни будители. Напоследъкъ се отдава за гипсова отливка четири

други пъкъ трима сливенци — скулпторъ, архитектъ и строителъ, въодушевени от тая културна дейност на сливенската интелигенция, обещаватъ безплатно да пригответъ бюста на водача на Сливенското въстание Стоил войвода, чийто паметникъ ще се застрои въ проектираната Сливенска чаршийска градина, дето също избесени повечето участници във въстанието.

Хвала на подобни родолюбци! Всичко това може да получи само одобрението и възхищението на вси ки нии да навърши по-оптимистични мисли от тия до сега.

К.

Кредити за пътищата около Сливенъ

За направа и поправка на пътищата въ областта — също предвидени за тая година общо 15 мил. лева.

Специално за пътищата около Сливенъ, предвидените кредити се разпределятъ:

1. За поправка на пътя Сливенъ — Ямболъ — 400 хил. лв.;
2. За довършване моста по пътя Сливенъ — Самуилово — Глуфишево — 330 хил. лв.;
3. За направа мостъ по пътя Сливенъ — Бургасъ (клонъ с. Калояново — с. Михайлово) — 100 хил. лв.;
4. За направа съоружения по пътя Сливенъ — Бъла — 100 хил. лева;
5. За направа паважна настилка по пътя Сливенъ — Ка занълъкъ — 3 мил. лева;
6. За направа съоружения и настилка по пътя Сливенъ — Еле на — 1 мил. лева.

Материялът и сърдечствата за това също на лице. Искаме да

Георги Цековъ

Слив. Народ. хоръ въ Пловдивъ

Ехoto от успеха на концерта въ Бургасъ не бъде още загълхнало, когато нар. хоръ потегли за Пловдивъ. Всички също по мъстата си, също нови сили, увърени въ себе си, бодри и

Ил. Цековъ

все пакъ подъ знака на вечно то, неизбъжното въ случаите без покойствие и неизвестност. Отива се въ Пловдивъ — втората българска столица — градъ съ голъбма музикална култура, съ пъвческо дъво, чийто хоръ скоро се бъде върнал отъ Люблена, а името на познатия български композитор Букрешиевъ респектира.

Въ хубавъ сълнчевъ зименъ денъ влакъ бъга по равното

Тракийско поле, менятъ се гаритъ, една следъ друга, както се менятъ вълнуващите чувства. Пловдивъ — влакътъ влиза въ хубавата гара, подъ слътътъ радости на посрещачи и хористи. Посрещатъ: кмета на града г. Б. Здравковъ съ госпожата си и Пловдивския нар. хоръ съ председателя си г. Букрешиевъ. Сърдеченъ топъл приветъ. Съ кратка речь кмета приветства Слив. хоръ и поднася на диригента Цековъ букетъ. Хорътъ отговаря съ „Родна пъсънка...“ Вънъ предъ гаратата двата хора се нареджатъ въ строй и подъ марша на Пловдивчани „Да се сплотимъ братя мили“, всички се отправятъ за центъра на града.

Недълъ, 17 т. м. — „Екселзиоръ“. Салона е пъленъ макаръ, че тая сутринъ е голямата панахида за „Левски“, сл. обѣдъ има концертъ, а снощи имало 2 бала, и макаръ, че организирането на концерта да е било доста наивно.

Концерта минава при небивъл успехъ. Въсъки номеръ подига възторга на публиката. Всъко съмнение е убито. Общо убеждението че сливенски нар. хоръ е най-добрия съмъсенъ хоръ пълъ въ Пловдивъ.

Единъ следъ другъ хористи

тъ получаватъ букети отъ Плов

дивската община, отъ Пловдивъ, отъ хора „Св. Марина“. Въ очите на всички се чете възторгъ и благодарностъ. Хорътъ е каненъ да пътешества въ Червата въ Военния клубъ, а официално поканенъ за втори концертъ, съ гореща молба, съ настояване. Следъ обѣдъ среща въ домътъ на Пловдивския хоръ. Вечеръта 9 ч., общината дава тържественъ банкетъ. Това голъбмо внимание, оказано отъ Пловдивската община на Слив. хоръ и на градъ Сливенъ, тръбва да се оцени добре.

М. Тодоровъ

чрезъ „Изтокъ“ ние адмирираме кмета на Пловдивъ, неуморимия и рѣдъкъ домакинъ и паднасяме благодарностъ на хора и на Сливена къмъ Пловдивската община, Пловдивъ, къмъ Пловдивци.

Нова контрабанда на тютюнъ

Следъ нѣколкото случаи, въ които се разскриха значителни количества контрабанденъ тютюн и хавани, преди нѣколко дни е заловенъ новъ контрабандистъ, той пътъ въ Сливенъ, лицето Борисъ Анастасовъ (Чернатаржка), въ дома на когото е намѣренъ около 60 кгр. рѣзанъ тютюнъ. Прави впечатление, че всички контрабандисти, заловени до сега, също вършили свои престъпления, съ една организованостъ, като също имали своята съучастници и ятаци и също разполагали съ значителни количества тютюни. Били също във връзка съ контрабандисти и въ Северна България.

Контрабандата е цѣло зло за държавата и за борба срещу нея е необходимо да се положатъ усилия отъ всички държавни и общински служители.

Физическа култура

КУРСОВЕ ЗА УЧИТЕЛИ ПО ФИЗИЧЕСКО ВЪЗПИТАНИЕ

Мвото на Народното просвещение открива 7-месеченъ курсъ за подготовка на учители по физическо възпитание.

Кандидатътъ тръбва да отговаря на редък условия: 1. Да също български поданици, 2. Да иматъ завършено срѣдно образование, 3. Можетъ да съзвѣршили школата за запасни офицери и 4. Да не също по-стари отъ 25 год. за мъжетъ и 24 год. за женитъ.

Приемането ще бъде съ практически изпитъ, следъ което кандидатътъ ще бъде подложенъ на медицински прегледъ.

Таксата за следването е 500 л. къмъ мизансценъ.

Доневия театъръ въ Сливенъ

Тия дни гостува въ града ни драматичния театъръ — „Мара Тотева“, подъ ръководството на известниятъ артистъ — Г. П. Доневъ. Изнесоха писътъ: „Мусолини или Сталинъ“, „Ева цѣла голя“ и „Улични момичета“. Първата писка, като драматично произведение, е най-издържаната по замисъл, действие и техника. Диалогъ ѝ е свежъ и динамиченъ. Ефектни съ и ансамблови сцени. Въ нея авторъ третира болниятъ и акционни въпроси на времето, макаръ че презъ призматата на своето съвращане и ги разрешава своеобразно и не правдоподобно.

Втората е пикантенъ фарсъ отъ Морисъ Хенекенъ — майсторъ и добъръ техникъ въ комедията. Отъ същия също играли у насъ други по-сполучливи комедии. „Улични момичета“ — е антихудожествена писка, въ която авторъ си е поставилъ за цель да разрешава голъбми проблеми, а въ същностъ попада въ една пълна конфузия и неудачностъ при разрешаването имъ. Или по право, писка е единъ психология поп сенс — както казватъ французи — далечъ отъ жизнената правда и реалънъ животъ. Тя е една минусъ въ репертуара на театъра.

Твърде голъбъ минусъ е и поставянето на разните громки заглавия на писътъ — срещу хубавите, които иматъ.

Играта на артистътъ бъде добра и сполучлива, както и постановките на писътъ отъ

Корегирана гръшка

Четириятъ каменовъженни мини въ западния Сливенски балканъ — х. Димитъръ, „Чумерна“, „Св. Никола“ и „Свинска глава“, преди извѣстно време, по неизвѣстни причини, бѣха иззети отъ района на Сливенската инспекция на труда и вклѫчен въ той на Старозагорската. Направеното бѣ голъбма, гръшка като се има предъ видъ само обстоятелството, че за да се свърши и най-малката работа въ Ст. Загори съ необходими два дни, докато това въ Сливенъ става само за нѣколко часа.

Въ състояние сме да съобщимъ, че благодарение направените постъпки и основателността на представените аргументи, и четириятъ мини съновно възвѣрнати къмъ района на Сливенската инспекция.

Сливени на Пловд. панаиръ

Вчера града ни бѣ посетенъ отъ г. П. Г. Грозековъ и П. Ангеловъ, представители на Пловдивската изложба съ цель да поканятъ Сливенските производители да участватъ въ изложбата. Направило имъ е впечатление завареното вече организирано участие на Сливенските изложители.

Събранието на Полул. Банка

На 17 мартъ ще се състои годишното събрание на Сливенската попул. банка. Ще стане изборъ на трима членове за У. С. на мястото на излѣзлиятъ: С. Демиревъ, С. Бобевъ и Т. Тодоровъ.

СЛИВЕНЪ ЩЕ ЖИВѢ!

Преди сто и петъ години, на селението на Сливенъ гнетено от турска власть, се изсели. Половината от жителите му заминаха за Русия и Влашко. Преселниците, съзлзи на очи, изпродадоха на безценица имоти, изкорениха лоза и градини, събориха къщи и изпълниха със несигурност, се отправиха към далечни, незнайни крайща. Настъпли грозна неволя и нъмотия за останалото във града население. Обаче, трудолюбиво и предприемчиво, наследено от синовете си великаните — Д-р Иван Селимински, ръководено от родоначалника на българската индустрия — Добри Железков Фабрикаджията и др., то бързо се окуражи и съвзе. Отвори си обширния турски пазаръ, използва двигателната сила на близкия край града балкански води, създаде текстилно производство — единствено на полуострова, покри баири и до лища със лоза и градини и преобърна града си във "райски Дамасък", както се изразява английският пътешественик генерал Джоксън. Създаде далеко познатъ текстилен панаир и всъкденення — "Аба-пазаръ". Настъпли градско благосъстояние и благополучие, вързулзатъ на които вързулзатъ на вързъ, Сливенъ излъчва изъ сръбата си водаачтъ на бунта, духа и стопанството сръдъ племето ни.

Сливенъ, поради своето мъстоположение и сдушено българско население, стана единът от най-важните центрове на племето ни по политически, стопански и черковенъ въпроси. Името "сливения" се произнасяше съ почит от всички българинъ, турцитъ го уважаваха, а гърцитъ наричаха български революционери от "Завърата" — "Селимниоти". Д-р Иванъ съ гордостъ носеше името "Селимински", Фабрикаджията се подписваше — "Ислиминели", а войводата х. Димитъръ искаше да умре на "Агликина поляна" над Сливенъ. Сливенският балканъ се преобърна въ гнездо на българския хайдути и революционери. Сливенци първи смутиха прословутото турско спокойствие и Цариградъ създаде въ Сливенъ специаленъ коненъ полкъ — известният Казакъ алай на Чайковски Нъма втори български градъ, който може да посочи толкова скъпъ жертви, дадени драговолно за

свободата не само на българи, но и да гърци, сърби, ромъни и др. Имената на Д-р Селимински, поета Д. Чинтуловъ, Добри Фабрикаджията, апостола Г. Икономовъ, писателите поети Ив. Добруски, Сава Доброплодни, Великсинъ, мецената — Антонъ Иоану Камбуроглу, кмета — Колони, художника — Пехливановъ, оперния пъвецъ Михайловъ Стоянъ и др.; легендарните войводи: Кара-Съби, Цонъо, Кара-Атанасъ, хърковатия Злати Кокарчоолу, х. Петъръ Моралията, Трънкинъ Георги, Панайотъ Хитовъ, Танъо, х. Димитъръ, македонският революционер — офицерът: Начевъ, Дечевъ, Папанчевъ, Кръстю Асеновъ и др., далеко и вече ще разнасят славата на родолюбивия хайдушки Сливенъ. Презъ Сръбско българската война Сливенъ даде най-много войници на държавата! Въ последните войни — на селението му мобилизира петъ полка, а легендарните боеве на Сливенци на Каймакчаланъ, при веченъ студъ, срещу сърби и французи, могат да се сравнятъ само съ подвизите на шипченския ни герои. Сливенският полкъ въ съставъ 5,000 души не отстъпи върхът на неприятеля, макаръ да намалъ на 700 обезумѣли от барбанизия огнь войници!

Благосъстоянието на Сливенъ продължи до Освобождението. Гражданите му, макаръ да дадоха най-много доброволни и съзнателни жертви за това освобождение, то бъде фатално за града. Тъсните държавни граници, не можаха да погълнатъ сливенското производство, но възздаденото положение го изолира отъ обширните турски пазари; Сливенъ престанда да храни и облича турската войска и анадолско население; ръчното текстилно производство пропадна, затвори се всъкденення „Аба-пазаръ“. По зла прокоба, не се мина много — филоксерата унищожи прочутото сливенско лозарство и отъ тамъ — огненото сливенско вино. И настъпли отчаяние и смутъ въ душите на буйните и работни сливенци, любимци на генералъ Скобелова. Държавата ни — жертва на партизанство — се оказа лоша стопанка, като не прокара на време подбалканският Ж. П. линии. Така тя унищожи едно съществуващо благосъстояние и прогони дейното и културно българско население отъ

двете страни на Балкана, вмѣсто да му се притече на помощ и запази отъ рушение неговите здрави народни традиции и създаденото отъ външните благосъстояние. За хатъръ на разни гръцки и парвенюта — полски селища, държавата лиши тоя бившъ мютесарифски, губернски и окръженъ градъ, наричанъ съ право „Българска Москва“, преди години отъ окръга, а преди 2—3 месеци и отъ окръжно съдилище, подравнявайки го, по-следните наши паланки! Ръжеводното начало бъде демагогията и кръжилото, въ какъвто служи, ако бъдемъ последователни Габровски монастиръ би тръбвало да бъде столица на България! Всичко се правеше безъ нъкъ да се запитва, какво би станало съ сегашните ни трайски административни центрове, ако се приложи клаузите отъ Нойския договоръ, въ полза на България, ако нашият народъ постигне част отъ своя идеалъ: да получимъ изхода на Бъло море!

Обаче, въпрѣки помрачение то и мародерството на нъкъ, гробарската лопата, която му сочи други, заканата да хърлятъ пръстъ върху живия му трупъ, трати, Сливенъ, броящъ 29,000 жители, днесъ брои 32,000 — естествън приръстъ, какъвто малко наши градове могатъ посочи!

Поетът казва: „не се гаси това, що не гасне“. Историята се повтаря. Както преди сто години, така и сега, Сливенъ въпрѣки настъпванията, насилията и тормоза, подъ кояго живе, пакъ нъма да загине. Съдбата му лежи въ неговите природни богатства и въ ръцете на гражданинъ му. Той е създаденъ да пази проходите къмъ старата българска столица, къмъ Шуменската крепостъ, Тунджанска долина и Дунавската равнина. Той е стражъ на отечеството и въечно ще остане такъвътъ. Застроенъ върху най-големата градска мера (около 600 кв. км.) изobilна съ подпочвенни води, и разхлаждано отъ силни балкански вътрове, а живе въ неизказаната нищета. А тъкмо това е населението, което на времето изнесе на плещите си — пробудата и свободата на българския народъ, а държавата му се най-зле отплати!

Не е окръгътъ и съдътъ, които ще спасятъ Сливенъ, а подобреното му и рационализирано стопанство. Държавата — която обезличи тридесетъ две хилядния Сливенъ, въ стремежа си рационално да оползови българската земя, имена наравствения дълъгъ да се замисли върху бъдещето на близката край Сливенъ неиз-

чест отъ осигурено. Но за това тръбва: въбра, починъ и трудъ, каквите на сливенци наистина не липсватъ.

За да създаде място за заселване, държавата похарчи стотици милиона лева по озидравяване и пресушаване нездравословните Месемврийско и Стралдженско блата (което се самозапали и още гори!), обаче, същата се посъжжи да хърлятъ стотина хиляди лева за оплодотворяване чрезъ оросяване, здравословното обширно Краставо поле, да създаде образцово модерно стопанство за поука и наследчение тънящото въ неволя седемдесет хилядно население на Сливенската околия! Само рационалното използване на бликащите подпочвени води въ Сливенъ и околността, ще преобразятъ града и стопанството му. Тъкъде го залъсятъ, хигиенизиратъ и преобърнатъ въ курортъ центъръ, а Краставо поле — чрезъ модерно земедѣлие, овощарство и лозарство съ десертни грозда, ще се превърне въ „Райско поле“, даваше отлично препитание на население двойно по голъмо отъ сегашното. Добитата електрическа енергия отъ Балканската термическа централа, бараща въ Асеновското дефиле, поставените въ полето моторни и вътрешни помпи, не само ще оживятъ и одухотворятъ 50,000 дек. пустующа земя на Краставо поле, но ще дадятъ силенъ тласъкъ на сегаш ата едра и възкръсваща дребна сливенска индустрия!

Нашия царь, при откриване ж. п. линия Сливенъ — Джбово каза за Сливенъ: „Дето е текла вода — пакъ ще тече“. Пречиствайки всички възможности за стопанското превъзможване на родния ни градъ ние ще добавимъ: Сливенъ е живѣлъ, живѣе и ще живѣе, въпреки прокобованията на озлобени противници! Ако гражданинъ искатъ, обаче, да осигурятъ стопанското си бъдеще, тръбва да се въоржатъ съ въбра, предвидливост, трудъ и постъянство. Тамъ е залогътъ на нашата въбра и гаранция, че „Той не умира и нѣма да умре!“.

Отъ Слив. културна дружба „Д-р Ив. Селимински“ — София

НАШАТА ОКОЛИЯ

С. ДЖИНОВО

Миналата седмица бъде гласуванъ общинския бюджетъ на с. Джиново. Не може да не се отбележи, че въ него се поставя начало, по силата на кое то общината се намѣсва пряко да подтикне земедѣлъския стопанъ, въ усилията му за повдигане доходността на землището. Тъзи срѣдства не сѫ въ размѣръ да преобразятъ физиономията на стопанството, но въ никой случай не може да се подценява желанието на общинската управа постепенно, отъ административенъ органъ, да се нагодява, въ съгласие съ общата държавна политика, къмъ прѣка и косвена стопанска дейност.

Предвидиха се 10,000 лв. за организиране замѣняването на малодоходни и изродени сортове съ елитни и по-високодоходни сортове. За засилване фуражното производство, защото добитька системно гладува, се предвидиха 3,000 лв. за люцерново семе и 3,000 лв. за кръмно цветко. За поощрение на овощарството се гласуваха

Ясенъ Валковски*

СВОБОДА

Свобода! Какво нѣщо е свободата? Нѣщо, отъ което не се нуждае само дивакътъ върху джунглите, понеже я има тамъ въ неограничено количество. Човѣкътъ на цивилизацията, обаче, не може безъ нея.

На американския долари се

* Ясенъ Валковски

Написа първите се работи — „Некрологъ въ жълто“ (1923 г.) и „Кардълъ“ (1927) и смути спокойния ходъ на миринът, нежни поети. Нови обрали новъ ритъм, ново разбиране. По-сетне тъмното и престъпното време на партизанството извика на животъ фейлетонитъ му „Изгрѣвъ“ „Зено“ разтърнаха страниците си за работите на Ясена. И тукъ ново разбиране. — Не фейлетонизи съмъхъ, за забава, за леко храносмилане... Единъ остьръ, студенъ бичъ гърми въ работите му ишиба немилостиво пошлото низкото, престъпното въ живота. Фейлетонитъ на Валковски съ писани съ любовъ, съ смѣлостъ, съ култура.

Предлагания фейлетонъ „Свобода“ печатамъ съ разрешението на автора. Той е единъ отъ книгатаму „Има една страна“ която събра всичките му фейлетони и излезе отъ печат дни. Г. И.

данинъ. Тълпата се топи, разочарована; малка, дребна работа. Нищо интересно.

Минава време. Следъ нѣколко дни. Същиятъ кръстопътъ. Другъ минувачъ също хърърля кутия отъ цигари. Втори инцидентъ. Тълпата е готова веднага. Пръстенъ. Въ пръстена виновния и полицията. „Петдесетъ лева глоба“, казва полицаятъ и бележи въ карнетъ като съмъхъ.

Виновниятъ го гледа и отговаря на френски: „не разбирашъ нищо! — чужденецъ съмъ!“

А чужденецъ? Внимателно. Не пипай! Трошливо!

„Остави го, не го закачай, не виждашъ ли, че е чужденецъ!“ — обаждатъ се веднага нѣколко подсладени високодоръжави полицая, докато неприосновения чужденецъ, невъзмутимо продължава пътя си, за да... се смѣе на умътъ ни. Защото въ слугата чужденецътъ по-късно се оказа, че билъ стопроцентовъ, шопъ отъ Новоселци... Весели историйки,

да оставимъ веселото, обаче, за други пъти.

Ясно е впрочемъ, че никой не би могълъ да ни упрекне, че ние не сме толерантни, учтиви и... работепни къмъ чужденците. Петстотинъ години, нали! Същате се. Никой, който е билъ у нашата страна, ако сложи ръжата на сърдцето си, не може да ни ругае. Никой! Нека не се забравя, обаче, че нѣкои по погрѣшка, вмѣсто на сърдцето слагатъ ръжа на кесията. Кесията имъ е сърдце. И тогава четемъ за България нелепости. Звонкови нелепости — по два-три франка на дума. Добъръ хонораръ.

Дошълъ чуждъ „кореспондентъ“ въ София. Парижка птица. Слѣзълъ въ „Империалъ“ или въ „Юнионъ паласъ“, отишълъ до Борисовата градина, до Министерския съветъ, до „Диана-бадъ“. Срещналъ се съ петъ настоящи министри, десетъ бивши и бѫдещи. Престоялъ две недѣли въ София, поканили го и благосклонно участвуvalъ въ дванадесетъ банкети въ честь на отечествените

и следъ като си заминалъ още на Цариградската гара напускалъ родината ни най-глътнато:

„Една страна на диваци“. Два месеца наредъ следъ това той печати въ чуждата преса клюкитъ и кафеджийски вицове. Улични рапортажи. Честито. Благодаримъ за вниманието на банкеритъ. До тукъ почти нищо. Подостъпътъ и низостътъ сѫ човѣшки атрибути. Какъ ще го познаешъ, че е чужденецъ, ако не те измами нѣкакъ си. Цивилизация!

Впрочемъ, до тукъ всичко е напълно нормално, нищо! Нищото почва да става нѣщо, следъ като нелепостите на казания подлецъ благосклонно се препечататъ въ официозитъ съ аплодисменти и телешки възторгъ.

Да бѫдешъ робъ, па било и професионаленъ робъ не е за завиждане. Така казватъ старите хора. Да ги слушаме по-нѣкога не е лошо, дори и само отъ учтивостъ.

Къмъ обѣдъ, въ петъкъ по улиците на столицата, вяло и

ХРОНИКА

От няколко дни Сливен, община е предприела урегулирането на някои улици. За целта е ангажиранът труда на около 40 човека безработни, общи и специални работници, съмногочленни семейства. Цели се да се даде прехрана на тия семейства до като се изживе най-безработното време през зимния сезон.

Спорът между села. За разрешаване на спора между селата Сотиря и Тополчане по въпроса за съседните им земи, които села преди административната реформа бъха във една община, е назначена комисия под председателството на Сливенския околовръстки съдия, която да направи разграничението на спорните имоти.

Поради падналите снегове, явили съж се на много места във околията вълци. Във Вълченско възди съдушили 15 кози във една кошара. Пак тамъ, съж отровени два вълка.

Сливенския клонът от Съюза за закрила на децата е избрали ново настоятелство съпредседател Н. В. Пр. Архим. Амвросий.

Съгласно едно нареддане на Б. З. К. Б. всички кооперации ще тръгват да свършатъ съговаришните събрания до края на мартъ.

Приказния театър при чеше „Зора“, ще изнесе заграждани и учащи се, многошумната пиеца „Вълшебния пръстен“, от Б. А. Борозанов, играна във Народния театър, на: 25 т. м. — понеделникъ, 28 — четвъртъкъ и 1 мартъ — понеделникъ. Всички представления: от 4 часа следът обядът. Цени: 6, 4 и 3 лв.

Сливен. студ. д-во „Д. П. Чинтуловъ“, урежда утре, неделя, 3 ч. сл. обядът, във новия салонъ на читалище „Зора“, голъма дневна танцова забава. Входът на лице 10 лв. Свири джазъ.

Изгубена е спестовна книжка № 552, издадена от Сливенската Популярна банка на името на Митко и Дочка Н. Бързакови. Да се счита невалидна.

Наследниците на покойния Сливенски гражданин Иван Каратанчевъ, по случай 1 година от неговата смърть и възпълнение на личното му завещание, също подарили на чеше „Зора“ сумата 20,000 лева Настоятелството на читалището изказва своята благодарност.

Н. В. Преосвещенство Митрополит Иларионъ е подарилъ на Народния хоръ сумата 1000 лв.

Настоятелството изказва своята благодарност на дарителя.

Д. Гаджаловъ.

По поводъ на единъ „отговоръ“

Г-нъ А. Николовъ,

Не бихме се занимавали съвъпросът не е от такова голъмо обществено значение за града, както за момента, така и за във бъдеще.

Върно е, че за мъртвите не се говори лошо, но ако бъхме принудени да теглимъ паралът между Дръж Мирковичъ и другите сливенски дейци, и той от това не спечели, — не сме виновни: виновни съдия, които също едно предизвикателно пристрастие, съж го наредили съ другите великаните, за да водимъ излишни спорове. Впрочемъ, до колко съж били увърени самите тъ, че съж известни заслугите на Мирковичъ, се вижда и от факта, че до като за другите, въ писмото си до г. Министра на благоустройството, пишатъ по няколко реда само, твърдяйки, че съж излишни подробнотите, за М. съж отдълили цѣла страница, за да обясняватъ неговите заслуги! Това едно.

Насъ ни очудва и другъ единъ фактъ: Вие, който пишете истории на сливенски църкви, за което тръбва да имате едно здраво становище за значението на нашата православна църква, — какъ можахте да съдейтете да се сложи бюста на единъ униатъ, какъвто е Дръж М., на редъ съ бюста на единъ Дръж Селимински, активен участникъ въ „Завѣрата“? Вие сте длъжни да знаете становището на нашата църква по отношение униатите. То е на всички известно. Църквата води отчаяна борба съ расколниците, а Вие искате да издигнете паметникъ на нейните противници! Принудени сме да Ви напомнимъ това, за да си вземете бележка и да не става нужда от интервенцията на Църквата!

Трето. Щомъ ще се прави „синтеза“ чрезъ личности, какъ можеше да се прескочи единъ Михаил Колони? Предъ насъ е голъмият томъ „България 1000 години“. Въ отдея „Политическо възраждане“, наредъ съ името на Селимински, Хитова и др., твърде често срещаме и неговото име, безъ да срещаме, обаче, това на Мирковичъ. Тръбва ли да се прескочи този голъмъ сливенецъ, който е развивалъ възпозната народностна дейност въ Букурещъ, Бълградъ, Парижъ, където е участвувалъ и като единственъ българинъ въ барикадите на френските комуни. Споредъ голъмият нашъ историкъ С. Радевъ, Колони е единъ отъ членовете на настоятелството на съществуващото общославянско дружество въ Парижъ през това време. Ами дейността му въ Варна за българизация на цѣлия този край? А и още колко много би могло да се каже за Колони!

Зашо, също сте пропустнали Добровичъ — Пехливановъ, приятеля на Гарibaldi, активния деецъ от италиянската революция, най-стария академикъ — художникъ у насъ? Какъ може „паметникъ—синтеза“ и безъ него?

*) Б. Р. Редакцията дава място на г. Д. Г., както ще даде място и на други мнения по въпроса, който е от голъмо обществено значение за града ни. Особено сега, когато е предстоящо поставянето на бюстове на заслужилите Сливенци. Целта на това обществено изказване на мнения е да се постигне смисленото и исторически обективното оценяване на личности и събития. Тогава не ще има време и място за хвърляне на упреки и недоволства следът свършени факти, изразходвани срѣдства и положени усилия.

ИЗТОКЪ

Около паметника „х. Димитъръ“)

По поводъ на единъ „отговоръ“

Ами Анастасъ Х. Добревъ? Хаджи Мина Пацевъ? Кой е по-голъмъ благодетелъ от него? Столиците хиляди лева, които взима годишно, отъ подарението на него имоти, училищното на и-во, — не Ви ли напомня, особено на Васъ, стария учитель, нѣкакъвъ дългъ къмъ този човекъ?

Кажде сте опредѣлили място и на х. Петъръ Моралията, — или и него носите въ „сърдцето“ си? Ами Таню войвода? Кокарчоул? Да не говоримъ за хилядите избесени и изгнани по зандините и изъ Диаръ Бекиръ, — какво ще правите сътъхъ? И тъхъ въ „сърдцето“ ли?

Чудна е вашето „синтеза“ безъ единъ Колони, Добровичъ, Добри Железковъ, безъ х. Георги (х. Йоргаки), х. Мина Пацовъ, х. Петъръ Моралията и др. и др. Виждате прочие, че се употребява единъ терминъ, значението на който, като че ли не се разбира. И понеже, да се обхване дори една сама малка част отъ всестранната дейност на сливенеца по това време, е невъзможно, то тя тръбва да бѫде предадена символично! Ясно ли Ви е кѫде е основната грѣшка? Или тая Ваша „синтеза“, която до сега не бъхме срещали, дори и по бланките на комитета, е само една диверсия! Но и да се съгласимъ за моментъ, че тръбва епохата да се предаде „синтетично“, — не можеше тоя паметникъ да бѫде пъленъ безъ бюстовете на Столицата Войвода и Митрополитъ Серафимъ — този светецъ, макар и не сливенци. Всички доводи противъ, съж несъстоятелни.

На край, завършваме съвсемъ думи: въвраме, че се разбираме и, че ще престаните да занимавате гражданите със своеобразните си разбириания.

Д. Г.

Отъ понеделникъ
Генералътъ

I. СЛИВЕНСКИ СЪДИЯ-ИЗПЪЛНИТЕЛЪ**Обявление № 36/933 год.**

Подписанието Стефанъ попът Петковъ I. Съдия-изпълнител обявявамъ, че следъ 15 дни отъ публикуване настоящето във въкъ „Изтокъ“ до онова число на следующия месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцелариите ми ще трае публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ, находящъ се въ землището на с. Трапоково:

1) Нива във място „Нови Ясовци“ отъ 85 декара оценена 4,250 лева.

2) Нива във място „Църквъ“ 128 дек. оценена 3840 лв.

3) Нива във място „Малкия юртъ“ отъ 31 декаръ оценена 930 лева.

4) Ливада 21 дек. във място „Осенинъ“ оценена 630 лв. Имота е на Василь Стояновъ Ивановъ отъ с. Трапоково свободенъ отъ ипотека, върху който има възбрана въ размѣръ 13,820 лева.

Продава се по искането на Цона Георгева Събева отъ с. Трапоково.

I Съдия-Изпълнител: Ст. попът Петковъ

I. СЛИВЕНСКИ СЪДИЯ-ИЗПЪЛНИТЕЛЪ**Обявление № 98-934 год.**

Подписанието Стефанъ попът Петковъ I. Съдия-изпълнител обявявамъ, че следъ 15 дни отъ публикуване настоящето във въкъ „Изтокъ“ до онова число на следующия месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцелариите ми ще трае II публична проданъ на следния недвижимъ имотъ:

1) (1/5) една пета идеална част отъ дворно място отъ около 540 кв. м. съ застроени въ него: къща на единъ етажъ върху 80 кв. м. паянта постройка, друга постройка върху 20 кв. м. въ гр. Сливенъ ул. „Щросъ Майеръ“ при първоначална оценка 5,120 лева.

2) (1/5) една пета идеална част отъ дюкянъ въ гр. Сливенъ ул. „Корученска“ до популярна банка — застроенъ върху 64 кв. м. и незастроено място около 36 кв. м. при първоначална оценка 3,200 лева.

Имота е на Файмъ Алиевъ Афузовъ отъ гр. Сливенъ, свободенъ отъ ипотека, върху който има възбрана въ размѣръ 18,000 лева.

Ще се продава по искането на София Щилиянова Стеванова отъ гр. Пловдивъ.

I Съдия-Изпълнител Ст. попът Петковъ

**Очаквайте
РАДИО - АПАРАТЧЕТА**

„КАДЕТЪ - Бреге“

пристигнаха

Демонстрации всичка вечеръ
следъ 7 часа

ЦЕНА 2,950 лв.

при КАМБУРОВЪ

**Дълска
количка
пълно
ландо
напълно
запазена,
продава
се**

Справка Печ. „БАЛКАНЪ“

ЕЗИКЪТЪ на ФАКТИТЕ
Дълготрайностъ 1.500 часа **Дълготрайностъ**

ЕЛЕКТРИЧЕСКО ДРУЖЕСТВО
за СОФИЯ и БЪЛГАРИЯ

Телефонъ: 184 - 366 - 6879

София, 21 май 1935.
ул. Златарска № 1

До Фабриката „БЕЛФА“ — Сливенъ
чръзъ Господинъ ЙОСИФЪ МЕРКАДОВЪ.

ТУКЪ-----

ЛАМПИ „БЕЛФА“: — Въ отговоръ на писмото Ви отъ 17-ият того, че имаме да Ви съобщимъ, че двър отъ предадените отъ Васъ лампи „БЕЛФА“ горятъ непрѣкъснато по мръжата имъ, отъ 20-и Ноември 1934 година насамъ и съ надмннали 1560 ч.

Третата лампа е изгорѣла предъ два дена, слѣдъ едно употребление отъ 1550 ч.

Съ почитание:
ЕЛЕКТРИЧЕСКО ДРУЖЕСТВО
за СОФИЯ и БЪЛГАРИЯ,
ДИРЕКТОРЪ

Отъ горепубликуваното писмо — удостовѣрение се вижда ясно, че българската електр. лампа „БЕЛФА“ е най-дълготрайната на българския пазаръ.

Нека консуматора самъ си направи заключението каква електр. крушка тръбва да употребява, като има предъ видъ и нейната по низка покупна цена, ясна, обилна и икономична свѣтлина.

„БЕЛФА“ А. Д. Българска фабрика за електр. лампи — Сливенъ
Гл. представител за България ЙОСИФЪ МЕРКАДОВЪ ул. „Московска“ № 7 СОФИЯ

НОВИ МОДЕЛИ
високо качество;
най-износни
цени
Кревати
Кушетки
Гарнитури
Столове
Радио - аппарати
Грамофони
Плочи
ДЕТСКИ КОЛИЧКИ
при
Шил. Василевъ
(новите магазини срещу стъкларниците) тел. 88
Провѣрете
1-3